

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ,
ζωγράφος,

ομοτ. καθηγητής ΑΠΘ:

Η μάχη πρέπει να κερδηθεί με ένα δυνατό Όχι

» Γεγονότα που δεν βιώθηκαν αλλά τα γνωρίζουμε σαν μέρος της Ιστορίας, ανακατεμένα με προσωπικά βιώματα, πιέζουν να βγούμε στην επιφάνεια απότομα, ανατρεπτικά, άτσαλα, άγρια και επιθετικά. Μια εσωτερική πίεση που αδυνατεί να πάρει όψη και μετατρέπεται σε κατάθλιψη. Ένας αβάσταχτος θυμός που κυριαρχεί πάνω σε κάθε λογική σκέψη. Αυτά κι άλλα πολλά είναι συναισθήματα που μοιράζονται οι πολίτες της χώρας μας, που για πρώτη φορά μια παρθένα αριστερή κυβέρνηση βάζει στην πολιτική πραγματικότητα έννοιες όπως, αξιοπρέπεια, εντιμότητα, υπηρεσία στις ανάγκες του λαού. Συναισθήματα που έγιναν έντονα ειδικά τον τελευταίο καιρό, αυτούς τους δύο μήνες που φάνηκε να σβήνει η πιθανότητα κατανόησης από τα ευρωπαϊκά οικονομικά κογκλάβια. Τη θέση της κατανόησης πολύ γρήγορα την πήραν τα γερακίσια μάτια και η απέχθεια για τις προθέσεις της αριστερής κυβέρνησης. Είναι δύο μήνες περίπου που μπροστά στα μάτια μας παίχτηκε το χειρότερο μέρος μιας σικέ παράστασης από μέρους των εκπροσώπων των οικονομικών ελίτ. Ο στόχος απλός, η ταπείνωση της κυβέρνησης Τσίπρα.

Οι στρατηγικές έπαψαν να έχουν σημασία, το ποια λάθη έγιναν δεν παίζει, το τι άλλο θα μπορούσε να εξελιχθεί αν γινόταν το ένα ή το άλλο δεν έχει -ίσως ποτέ δεν είχε- καμία βαρύτητα στις περίφημες «διαπραγματεύσεις». Όλα άλλαξαν προς τη μεριά της ανήθικης συμπεριφοράς, της απαξίωσης και φανερά πλέον προς το «διπλό κέρδος»:

το άμεσο και γρήγορο, αλλά και το σε βάθος χρόνου εσαεί κέρδος δένοντας μια χώρα σε συνεχή κατάρρευση. Κανείς δεν περιμένει πλέον την αλλαγή, κανείς από την πλευρά των «οικονομικών εταίρων» μας δεν επενδύει στις ευρωπαϊκές αρχές που δημιούργησαν αυτό τον δρόμο, αυτήν την *ουτοπική ισορροπία*.

Δεν είναι η ώρα των αναλύσεων, είναι ώρα μάχης, ώρα πολέμου. Είναι η πιο δύσκολη και άνιση μάχη που ούτε στους χειρότερους εφιάλτες μας δεν έχουμε δει. Χρειαζόμαστε πολύ χρόνο ε-

«ΌΧΙ»

από τον πολιτισμό και τη διανόηση

μείς -όλοι όσοι γνωρίζουμε ότι η εντιμότητα και η αξιοπρέπεια είναι προϋποθέσεις του ευρωπαϊσμού και ότι η κυβέρνηση δίνει ένα απίστευτα ποιοτικό δείγμα γραφής / μάθημα στα γεράκια των συναλλαγών- για να χωνέσουμε ότι από την άλλη μεριά κατοικεί ένα αμνήμωνο κατασκευάσμα, κάτι σαν το τέρας του Φρανκεστάιν. Ένα ον με επιλεκτική μνήμη, με δοτή μάλλον μνήμη από τις δομές της φοβίας του σύγχρονου καπιταλιστικού συστήματος, που έχει διαγραφεί από τη μνήμη του η Ιστορία των αγώνων και το αίμα που έχει χυθεί για τη δημιουργία μιας κοινωνίας με ισότητα, αλληλεγγύη και αδελφότητα. Αυτή η σχεδόν ουτοπική κοινωνία ήταν και είναι δομικό στοιχείο στην ιδεολογία, στο όραμα, αλλά και στις πολιτικές επιδιώξεις του ΣΥΡΙΖΑ. Και κανείς δεν δικαιούται να τον κατηγορεί για πολιτική αφέλεια ή ερασιτεχνισμό. Επιθυμία μας είναι να συνεχίσει το δύσκολο έργο, να μετατρέψει αυτήν την ουτοπία σε διαπραγμάτευση.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Τσουκαλάς: « Βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη ιστορική καμπή.

Σε μια μόνο στιγμή κρίνονται το μέλλον της Ελλάδας, η αξιοπιστία της κυβερνώσης Αριστεράς και οι μακροπρόθεσμες προοπτικές της Ευρώπης. Και δεν μπορούμε να αφήσουμε καμία στιγμή και καμία ευκαιρία να κυλήσουν ανεκμετάλλευτες. Ας μη φτάσει ποτέ η ώρα εκείνη που θα λέμε πως 'ή στιγμή της ελευθερίας μας ήταν χθες'». Εκφράζει έναν πραγματικό φόβο, ένα φόβο που τον συμμερίζομαι, ότι θα χαθεί μια μοναδική ευκαιρία για το μέλλον της Ελλάδας. Ο άλλος φόβος μου όμως αντιστρατεύεται: η ευκαιρία είναι στη δική μας σκέψη και απουσιάζει από τη σκέψη των, έστω προσωρινών, κογκλαβίων, με ιστορική μνήμη κόκκου φακής

Η μάχη της Κυριακής πρέπει να κερδηθεί σε καθαρά συμβολικό επίπεδο με ένα δυνατό Όχι.